

Vraag nr. 29
van 20 december 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Openluchtrecreatieve verblijven – Exploitatievergunningen

Met het decreet van 3 maart 1993 werd een grondige sanering op verschillende vlakken doorgevoerd bij de openluchtrecreatieve verblijven, zoals onder meer op het vlak van brandveiligheid, hygiëne, comfort van de terreinen en het wettelijk verplicht maken van objectieve kwaliteitsnormen.

Uiterlijk tegen 31 december 1999 dienden de uitbaters van terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven over een exploitatievergunning te beschikken. Daarvoor moesten ze voldoen aan alle veertien opgesomde voorwaarden in het decreet. Twee voorwaarden zorgden voor opschudding : het verbod op permanente bewoning en de verplichting om juist "gezoneerd" te zijn.

Op 31 maart 1999 werd het decreet gewijzigd. Deze wijziging voorziet in een uitdoofscenario voor permanente bewoning op campings tot uiterlijk eind 2005. Uitbaters kunnen, ondanks de aanwezigheid van permanente bewoning op hun terrein, een voorlopige vergunning verkrijgen. Hiervoor moet het terrein evenwel voldoen aan de overige dertien voorwaarden van het decreet.

Na bijna drie jaar blijft een aantal fundamentele knelpunten het opzet van het uitdoofscenario belemmeren : tal van terreinen die niet aan de vergunningsvoorwaarden voldoen, hangt een sluiting boven het hoofd.

Hoeveel openluchtrecreatieve verblijven zijn er in Vlaanderen ?

Hoeveel ervan zijn tot op heden vergund ?

Hoeveel van deze vergunningen zijn voorlopig ?

Hoeveel zijn met sluiting bedreigd ?

Antwoord

Op 10 januari waren er 335 terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven in Vlaanderen. Een toestand die tot op vandaag ongewijzigd bleef.

Hiervan zijn 210 terreinen (62.7%) vergund volgens het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de openluchtrecreatieve verblijven.

Daarnaast bevinden 45 terreinen zich in de "overgangsmaatregel (deels) zonevrije terreinen", die hun exploitatievergunning dienen te verkrijgen uiterlijk 30 juni 2003.

Op 26 van de 210 vergunde terreinen bevindt zich heden permanente bewoning. Deze terreinen liggen in een gemeente die beschikt over een goedgekeurd begeleidingsplan. Zij dienen hun permanente bewoning uiterlijk tegen eind 2005 afgebouwd te hebben om hun exploitatievergunning te kunnen behouden.

Van de 45 terreinen met een definitief vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan (overgangsmaatregel zonevrije terreinen) zijn er 4 terreinen waarop zich heden permanente bewoning bevindt. Van deze 4 terreinen bevinden er zich 3 in een gemeente die beschikt over een goedgekeurd begeleidingsplan.

Het is niet mijn bevoegdheid een terrein te sluiten. Nochtans kan door de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen geoordeeld worden dat, indien een terrein niet meer voldoet aan de vooropgestelde normen van het kampeerdecreet, de verleende exploitatievergunning dient ingetrokken te worden. Indien nodig kunnen de gemachtigde inspecteurs van Toerisme Vlaanderen dan een proces-verbaal opmaken, dat bezorgd wordt aan de bevoegde parketten.

Het kampeerdecreet voorziet in een uitdoofscenario voor permanente bewoning op de terreinen die liggen in een gemeente met een goedgekeurd begeleidingsplan tot uiterlijk eind 2005. Deze terreinen kunnen, ondanks de aanwezigheid van permanente bewoning, een exploitatievergunning verkrijgen. Zij moeten echter wel voldoen aan alle andere voorwaarden vooropgesteld in het kampeerdecreet.

Er kan dus niet met zekerheid geantwoord worden op de vraag : "Hoeveel zijn met sluiting bedreigd ?".

Veel hangt immers af van de bereidheid van de exploitant om zich in orde te stellen met de regelgeving.